

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko K. W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. akt I Ca (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.700 (dwa tysiące siedemset) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania

w nawiązaniu do tych przesłanek (art. 398⁴ § 2 k.p.c.), a rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany powołał się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 k.p.c.), które przedstawił w formie pytania, czy sąd drugiej instancji dokonując odmiennej od sądu pierwszej instancji oceny wiarygodności zgromadzonych dowodów, może pominąć zgłoszony w toku postępowania zarzut przedstawienia sfałszowanego dokumentu prywatnego przez stronę, której zeznania uznaje w całości za wiarygodne?

Zgodnie z ustaloną linią orzecniczą, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego jako przesłankę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wymaga wskazania problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni. Zagadnienie to należy sformułować oraz przedstawić argumentację jurydyczną uzasadniającą tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych w związku ze stosowaniem przepisów, na tle których powstało. Zagadnienie powinno być ponadto „istotne” z uwagi na wagę przedstawionego przez skarżących problemu interpretacyjnego dla systemu prawa. Skoro jednak skarga kasacyjna wnoszona jest w konkretnej sprawie, to zarówno charakter zgłoszonego w niej roszczenia, jak i ustalony przez sądy *meriti* stan faktyczny, którym Sąd Najwyższy jest związany (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.), musi pozostawać w związku z zagadnieniem prawnym i pozwalać na jego rozstrzygnięcie.

Pytanie sformułowane przez skarżącego nie ma cech zagadnienia prawnego w znaczeniu przytoczonym wyżej. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany ograniczył się do powtórzenia zacytowanego pytania, a problem, do rozwiązania którego miałoby zmierzać udzielenie na nie odpowiedzi, przedstawił kazuistycznie i w kontekście zaszłości w niniejszej sprawie. Odwołał się przy tym do art. 162 k.p.c., w świetle którego strona traci możliwość

powoływania się na uchybienie przepisom postępowania, jeżeli - dostrzegając to uchybienie – nie zgłosiła stosownego zastrzeżenia do protokołu. Pozwany przyznał, że nie zgłosił zastrzeżenia do postanowienia pomijającego jego wniosek dowodowy, jako powołany dla wykazania okoliczności nieistotnych w sprawie. W ramach argumentacji przytoczonej w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany zmierzał do wykazania, że dowód powołany na okoliczności niemające znaczenia dla oceny zasadności zgłoszonego przez powoda żądania zostanie przeprowadzony w celu zebrania danych pomocnych przy ocenie wiarygodności zeznań powoda. Tego rodzaju argumentacja nie dowodzi występowania w sprawie istotnego zagadnienia prawnego.

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c. podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów, tymczasem kontekst, w jakim pozwany zgłosił przytoczone pytanie wskazuje na to, że jego zamiarem było poddanie pod rozagę Sądu Najwyższego trafności oceny dowodów, która doprowadziła Sąd Apelacyjny do ustaleń odmiennych od tych, które Sąd pierwszej instancji przyjął za podstawę rozstrzygnięcia. Trzeba dostrzec, że prezentując tę inną ocenę dowodów, Sąd Apelacyjny przedstawił kierunek swojego rozumowania i wytknął wady, które dostrzegł w rozumowaniu Sądu pierwszej instancji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. oraz - co do kosztów postępowania - art. 98 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c., § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800), orzeczono jak w postanowieniu.

jw